

Arrest

nr. 228 752 van 13 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 september 2018, verklaart er zich op 17 september 2018 vluchteling.

1.2. Op 28 juni 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashto-origine te zijn. Volgens uw verklaringen bent u in 1998 geboren in het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad in de provincie Kunduz. U ging tot de zesde klas naar het Lyceum Ahmed Shah in Khanabad, maar zette uw studies stop kort voor de tweede val van Kunduz. U hielp uw moeder met klerenmaken voor de mensen uit het dorp. Ongeveer 10 maanden voor uw vertrek in hamal 1397 (maart/april 2018) begon u een relatie met M., een meisje uit uw dorp wiens vier broers deel uit maakten van de arbaki's. 5 maanden na het begin van jullie relatie vertelde ze u dat ze al verloofd was. Op een dag, toen M. alleen thuis was, ging u bij haar langs. U had er seksuele betrekkingen en werd er samen betrapt door haar moeder en broer. Het kwam tot een schermtseling tussen u en M.'s broer, waarbij M.'s broer u uiteindelijk met een mes aanviel. U kreeg een messteek in uw rechterarm maar u slaagde erin te ontkomen en naar huis te vluchten. Thuis vertelde u wat er was gebeurd aan uw ouders, waarop uw vader u begon te mishandelen. Uw vader wilde u meteen uit het huis zetten, maar uw moeder kon hem tegenhouden. Ze vreesde immers dat u bij het verlaten van het huis meteen zou worden neergeschoten. Ze overtuigde hem om u weg te sturen naar een vriend van uw vader, die u op zijn beurt toevertrouwde aan een smokkelaar. Die man bracht u over de grens met Pakistan. Vandaar zette u uw reis verder naar Iran en Turkije. Vervolgens ging u naar Griekenland, waar u in april 2018 aankwam. U reisde daarna door naar België en kwam hier op 10 september 2018 aan. Op 17 september 2018 vroeg u internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de kopies van uw taskara en de verzendenvolop neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale

bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen op meerdere vlakken niet eensluidend zijn, uw kennis over zaken die tot uw directe leefwereld behoren ernstig te kort schiet, uw kennis over de veiligheidssituatie van uw beweerde regio van herkomst beperkt is en op sommige vlakken tegenstrijdig met de beschikbare informatie die daarover terug te vinden is.

Vooreerst moet er gewezen worden op een aantal verschillen in uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u bij de DVZ u dat uw naam M.F.S. is en dat u geboren bent op 1 mei 1998 in Khanabad in Kunduz. In Griekenland, waar u Europa binnenkwam en eveneens een verzoek om internationale bescherming deed, verklaarde u echter F.R. te heten en te zijn geboren op 3 juli 1995. Geconfronteerd met deze verschillen, zegt u dat uw voornaam F. is en uw vader M.R. heet. U zag dat uw naam op uw taskara vermeld staat als M.F. en verkoos daarom uw naam op die manier aan te geven bij de DVZ. Wat uw geboortedatum betreft, zegt u dat u bewust een vroegere geboortedatum vermeld hebt in Griekenland om een langere vasthouding te vermijden. U kreeg immers te horen dat jongeren onder de 20 jaar daar langer opgesloten bleven (CGVS, p. 2-3). Wanneer er u nadien gevraagd wordt naar uw leeftijd en geboortjaar, dan zegt u dat u zich laten vertellen hebt dat 20 jaar oud bent en denkt te zijn geboren in het jaar 1387 (wat overeenkomt met het jaartal 2008-2009 van de Gregoriaanse kalender) (CGVS, p. 6-7). Dit is enigszins vreemd, want u bent niet ongeschoold en weet wel dat we momenteel het jaar 1397 zijn volgens de Afghaanse kalender. Er kan dan ook verwacht worden dat u uw leeftijd beter in de Afghaanse kalender zou kunnen plaatsen. Daarnaast is er nog een ander opvallend verschil tussen uw verklaringen op de DVZ en het CGVS. Op de DVZ verklaarde u te hebben gewoond in het dorp Tagabian, terwijl u op het CGVS verklaart uw hele leven te hebben gewoond in Mullah Gulam (Verklaring DVZ, punt 10). Hierop gewezen stelt u dat er bij de DVZ veel dingen genoteerd werden die u niet gezegd hebt. U legt vervolgens uit dat het dorp Tagabian vlakbij uw dorp ligt en een kanaal de twee dorpen van elkaar scheidt (CGVS, p. 7, 12-13). Nochtans merkte u bij het begin van het onderhoud op het CGVS geen fouten op in de verklaringen opgetekend door de DVZ en wenste u evenmin correcties aan te brengen. U gaf in uw verklaringen aan met uw advocaat te hebben besproken (CGVS, p. 4). Nog een ander verschil betreft uw beroep. Bij de DVZ werd de categorie landbouwer/herder aangekruist, terwijl u op het CGVS stelt dat u kleermaker was. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u op de DVZ verklaarde dat u thuis kleren maakte, dat uw vader landeigenaar was die op de velden werkte en dat u hem af en toe eten bracht, is onvoldoende (Verklaring DVZ, punt 6; CGVS, p. 10). Het houdt immers geen steek dat de DVZ de beroepsactiviteiten van uw vader zou aankruisen in uw dossier wanneer u verklaarde kleermaker te zijn en evenmin stelde uw vader te helpen op de velden. Uit dit alles kan hoe dan ook worden opgemaakt dat uw verklaringen over uw identiteit en profiel grondig verschillen, wat afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid.

Bij uw verklaringen over uw onmiddellijke leefomgeving moeten vooreerst een aantal kanttekening worden geplaatst. Zo doet u een aantal uitspraken die niet consistent of weinig doorleefd en gedetailleerd overkomen. In de eerste plaats zijn er uw algemene verklaringen over de etnische samenstelling in uw zogeheten regio van herkomst. U benoemt correct de verschillende etnische groepen in uw district en weet eveneens dat de Pashtuns en de Tadzjiken er de meerderheid vormen. Wanneer u gevraagd wordt tot welke groepen de mensen uit uw dorp behoren, verwijst u naar dezelfde groepen. Tot twee keer toe wordt u gevraagd of er bepaalde groepen beter vertegenwoordigd zijn een bepaald gebied van het district of in de provincie. Daarop antwoordt u dat de verschillende etnische groepen al jarenlang samenleven in de regio, niet alleen in uw dorp maar ook in vele andere dorpen, en dat er zich onder de Pashtuns zich ook Dari-sprekers bevinden (CGVS, p. 15-16). Uit

de achtergrondinformatie blijkt dat het district Khanabad een etnische mozaïek vormt, maar dat op het dorpsniveau de bevolking veelal etnisch homogeen is en dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origines zeer uitzonderlijk voorkomen. In het licht van deze informatie zijn uw uitspraken niet alleen oppervlakkig maar krijgen ze ook een ingestudeerd karakter. Van iemand die zijn hele leven in het district Khanabad beweert te hebben doorgebracht, zou er immers verwacht worden dat hij spontaan dorpen of gebieden in het district of de provincie kan opnoemen waar een bepaalde etnische groep beter vertegenwoordigd is.

Ook uw geografische kennis overtuigt niet. Wanneer u gevraagd wordt of u wel eens naar andere plaatsen toe ging, zegt u in eerste instantie dat u dit niet deed omwille van de slechte veiligheidssituatie en omdat er veel homoseksualiteit was in de regio. Na verder aandringen zegt u dat u af en toe eens in Khanabad kwam, maar zich niet precies kan herinneren wanneer precies. Wanneer het CGVS vervolgens peilt naar uw studies, verklaart u zes jaar school te hebben gelopen aan de het Lyceum Ahmed Shah in Khanabad (CGVS, p. 8-9). Uw eerdere uitspraak kan dan ook moeilijk geplaatst worden tegenover uw deze achtergrond. Ook al beweert u dat u zich nooit elders begeven hebt dan in uw dorp en Khanabad, wat op zich weinig aannemelijk is, kan er verwacht worden dat u een zeker kennis hebt van de gebieden die grenzen aan uw dorp en regio. Zo stelt u dat het maximum een half uur rijden is met de auto vanuit uw dorp naar de stad Kunduz, maar weet u niet of u dan voorbij andere districten moet komen om Kunduz te bereiken. Het is vreemd dat u een vrij specifieke tijdsaanduiding kunt geven, maar geen kennis van het district hebt waar u door moet rijden. Ook van de aangrenzende districten van uw district blijkt u niet goed op de hoogte. Wanneer u daarnaar gevraagd wordt, antwoordt u Aliabad en Chahardara (CGVS, p. 14-15). Dit laatste district grenst echter niet aan Khanabad; wel aan de districten Aliabad en Kunduz. U stelt correct dat de rivier Galkush nabij uw dorp stroomt, maar wanneer u tot twee keer toe gevraagd wordt of er nog andere rivieren of kanalen in uw district lopen vermeldt u geen enkele keer de Khanabadrivier die de belangrijkste en grootste stroom is van het gelijknamige district (CGVS, p. 13-14).

Uw verklaringen over de landbouw ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Khanabad. Van iemand als u die de zoon is van een landbouwer met 4 jerib grond (CGVS, p. 16) en opgroeit in een bloeiende agrarische regio mag enigszins een zekere kennis van de landbouwactiviteiten van zijn vader en bij uitbreiding van de landbouw in het district verwacht worden. Uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis hiervan te kort schiet. U situeert de oogsttijd van tarwe, het gewas dat uw vader op zijn velden verbouwde, immers in de verkeerde seizoenen. Zo stelt u dat tarwe in de maand hut (februari-maart) gezaaid wordt en geoogst wordt vanaf jawza (mei-juni). Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat tarwe echter veel eerder gezaaid wordt, namelijk in de maanden oktober en november. Daarnaast kunt u amper informatie geven over de rijstteelt in uw regio, terwijl u zelf aangaf dat tarwe en rijst de voornaamste gewassen waren die in uw dorp werden verbouwd (CGVS, p. 18). Wanneer u uitgenodigd wordt om over de rijstteelt te vertellen, antwoordt u dat uw vader dit gewas niet verbouwde en u moeilijk iets kan zeggen over de manier waarop anderen rijst verbouwden. Toch kan er van iemand die zijn leven lang in een dorp woont waar rijst wordt geteeld, enige informatie hierover verwacht worden. Gevraagd of u weet wanneer rijst geoogst wordt, zegt u dat u het wel gezien hebt maar dat u er niet op lette wanneer dit gebeurde. Uw verklaring is geenszins afdoend, in het bijzonder omdat rijst in het district Khanabad twee tot drie keer per jaar wordt geoogst. Het gegeven dat uw kennis van de landbouw in uw regio die eveneens tot uw directe leefwereld behoort op deze essentiële punten ontbreekt, doet in ernstige mate afbreuk aan uw bewering dat u uw hele leven in het district Khanabad hebt doorgebracht.

Een andere, al even opvallende onwetendheid betreffen uw verklaringen over het lyceum Ahmed Shah Masoud. Er werd immers kort voor uw vertrek een nieuw schoolgebouw opgetrokken dat in juli 2016 werd ingehuldigd. U verklaart naar school te zijn gegaan tot kort voor de tweede val van Kunduz, die u niet weet de situeren in de tijd maar volgens de achtergrondinformatie in augustus 2016 plaatsvond. Logisch gezien kan dan ook verwacht worden dat u deze constructiewerken met eigen ogen hebt kunnen aanschouwen. Wanneer u gevraagd wordt naar bouw- en renovatiewerken aan de school, zegt u dat de school altijd in dezelfde staat is gebleven en dat de klaslokalen werden gerenoveerd. Geconfronteerd met de informatie dat er een nieuw schoolgebouw werd gezet in 2016 ongeveer twee jaar voor uw vertrek, vertelt u dat u dit niet gezien hebt (CGVS, p. 8-9, 32). Het gegeven dat u geheel onwetend bent over dit feit, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Khanabad.

Uit uw kennis van de veiligheidssituatie in Khanabad, meer bepaald van de strijdende partijen en de recente veiligheidsincidenten, kan het CGVS niet afleiden dat u daadwerkelijk tot maart-april 2018 in uw beweerde district van herkomst hebt verbleven. Algemeen gesteld zijn uw verklaringen te beperkt en vaak niet in overeenstemming met de achtergrondinformatie. U bent weliswaar op de hoogte dat de taliban en arbaki's in uw district opereren en geeft correcte informatie over de eerste en tweede val van Kunduz (CGVS, p. 25-27). Echter veel verder dan dit reikt uw kennis niet. U vertelt spontaan dat de

taliban de controle heeft over het naburige dorp Tagabian en de arbaki's uw dorp in handen hebben. Over andere controlegebieden van de taliban in uw district bent u onwetend. U vermoedt dat de taliban zich ook in het district Dashte Archi bevindt, omdat daar hun commandanten verblijven (CGVS, p. 26-27). De achtergrondinformatie bevestigt dit maar het is hoe dan ook vreemd dat u niet weet dat het dichterbij gelegen gebied rond Aqtash eveneens onder talibaninvloed stond. In de nasleep van de tweede val van Kunduz waarbij Khanabad volgens uw verklaringen gedurende een dag in handen van de taliban kwam, werden volgens de bijgevoegde informatie aanvallen uitgevoerd op talibancommandanten. U weet eveneens dat de taliban door bombardementen verjaagd werden. Wanneer u specifiek gevraagd wordt naar incidenten met belangrijke talibanfiguren, stelt u correct dat mauwli Abdul Saman na de val van Kunduz omkwam. Wanneer de naam van de talibangouverneur van Khanabad Dost Mohammad wordt genoemd die eind 2017 omkwam in het district, herkent u deze niet, zelfs niet wanneer erop gewezen wordt dat hij een belangrijke talibanfiguur is in uw zogeheten district van herkomst (CGVS, p. 28).

Ook van de aanwezige strijdende partijen bent u niet goed op de hoogte. Wanneer u gevraagd welke groeperingen of strijdmachten van andere landen er actief zijn in uw district of provincie, antwoordt u dat u alleen weet hebt van de Amerikanen en verder niets. Aangezien Duitse troepen jarenlang actief waren in uw provincie en een basis hadden nabij Kunduz en ook nog in 2015 de Afghaanse troepen ondersteunden in hun slag om Kunduz, wordt ook naar uw kennis hiervan gepeild. U stelt dat er in uw district geen Duitse troepen aanwezig zijn geweest en geen weet hebt van andere groeperingen, aanvallen of strijdmachten in de provincies (CGVS, p. 20). Ook van de komst van Daesh in uw district blijkt u geheel onwetend te zijn. Nochtans blijkt uit de berichtgeving dat er al in 2016 sprake was van strijders die zich bij Daesh hadden aangesloten. In de Aclledatabank die over incidenten in uw regio rapporteert sinds 2017 blijkt dat Daesh eveneens aanwezig was en door het Afghaanse leger bestreden werd in het district Khanabad.

Voor het overige moet gewezen worden op het feit dat uw kennis van de vele veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw vertrek voordeden in Khanabad bijzonder beperkt en veelal aan de oppervlakte blijft. Zo haalt u aan dat er veel gevechten plaatsvonden in de omgeving van uw dorp tussen de taliban en de arbaki's en er daarbij wegversperringen ontstonden, maar u brengt geen andere plaatsen ter sprake waar deze gevechten of wegversperringen zich voordeden wanneer u daar naar gevraagd wordt (CGVS, p. 29-30). Voorts haalt u meerdere keren een bepaald incident aan, namelijk het bombardement van de Amerikanen op het ziekenhuis in Kunduz waarbij de taliban werd gevisieerd (CGVS, p. 27-31). U situeert de aanval in de periode na de tweede val van Kunduz, terwijl het incident in de nasleep van de eerste val plaatsvond. U vertelt hierover dat er naast een 20-tal talibanleden ook burgerslachtoffers vielen en dat er protest kwam van de lokale bevolking tegen deze aanval (CGVS, p. 30). Dit laatste stemt overeen met de achtergrondinformatie. Uw detailkennis staat overigens in scherp contrast met uw povere kennis van de incidenten in uw eigen district. Uit de informatie van Aclled valt immers af te leiden dat er regelmatig (lucht)aanvallen plaatsvonden tegen opstandelingen in het district Khanabad. Zo kwamen er in augustus 2017 meer dan 30 talibanstrijders om in Janat Bagh tijdens een offensief van de Afghaanse Special Force. Janat Bagh is een dorp dat tot het Aqtashgebied gerekend wordt en dat zich op slechts enkele kilometers van Mullah Gulam bevindt. Op datzelfde dorp vond een maand voordien een Amerikaanse droneaanval plaats waarbij vijf talibanstrijders om het leven. Wanneer u echter gevraagd of er in uw district ook bombardementen plaatsvonden, ontkent u dit (CGVS, p. 30).

De taskara en de verzend envelop die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming hebt neergelegd, wijzigen niets aan de bovenstaande vaststellingen. Uit de bijgevoegde informatie over corruptie en documentenfraude in Afghanistan blijkt dat alle mogelijke documenten die uitgaan van de Afghaanse overheid of andere instituten en personen kunnen worden nagemaakt. Om die reden kan geen enkele betrouwbaarheid worden gehecht aan documenten afkomstig uit Afghanistan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in Mullah Gulam, gelegen in het district Khanabad van de provincie Kunduz niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend

geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018**, pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerd plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.98, voetnoot 57, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerd vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 14 maart 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerd plaats van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Hierop gewezen en het gegeven dat

u onwetend bent over de wijzigingen aan het lyceum, een plaats waar u regelmatig kwam, antwoordt u dat u moeilijk iets kunt vertellen over iets wat u niet gemerkt heb. U herhaalt dat u iets dergelijks nooit hebt gezien (CGVS, p. 32). Het louter herhalen van uw beweringen hierover kan uw vele onwetendheden verklaren noch schept dit duidelijkheid over uw werkelijke verblijfplaatsen of leefsituatie. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Kunduz heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motiveringsplicht*” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) juncto artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motiveringsplicht*” juncto het gelijkheidsbeginsel juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het “ontvangstbewijs documenten” en de “vragenlijst CGVS” (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

2.3.2.2. Verzoeker voert aan dat hij in Afghanistan wordt bedreigd omwille van zijn geheime relatie met een meisje uit zijn dorp. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing daartoe dat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn naam, zijn geboortedatum, zijn dorp van herkomst en zijn beroep, waardoor afbreuk wordt gedaan aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) verzoeker niet-doorleefde verklaringen aflegt over de etnische samenstelling van zijn beweerde regio van herkomst; (iii) verzoekers geografische kennis betreffende zijn beweerde regio van herkomst op meerdere punten onaannemelijke lacunes vertoont; (iv) verzoekers kennis van de landbouw in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (v) verzoeker niet weet dat er in de school waar hij beweerde naartoe te gaan, een nieuw schoolgebouw werd opgetrokken; (vi) verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst tekortschiet; en (vii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Tenslotte motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.3. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in (de kern van) zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij “*meer dan drie jaar in Iran en Turkije*” heeft verbleven, dat hij in Turkije heeft gewerkt om de kosten van zijn verdere reis te financieren en dat hij de Turkse taal machtig is. Aldus zou verzoeker, die verklaarde in april 2018 in Griekenland te zijn aangekomen, ten laatste in april 2015 uit Afghanistan vertrokken zijn.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele reden of verschoning aanvoert voor het eerder verzwijgen van zijn beweerde verblijf gedurende meer dan drie jaren in Iran en Turkije. Evenmin brengt verzoeker enige concrete gegevens aan betreffende dit verblijf, zoals waar en wanneer hij precies in Iran en Turkije heeft verbleven. Hij komt niet verder dan de blote bewering dat hij in Turkije heeft gewerkt om de kosten van zijn verdere reis te financieren en dat hij de Turkse taal machtig is. Hij stelt in zijn verzoekschrift weliswaar dat hij bijkomende stukken zal neerleggen *“om zijn verblijf buiten Afghanistan te staven”*, doch tot op heden mocht de Raad geen dergelijke stukken ontvangen. Hoe dan ook dient vastgesteld dat verzoeker bewust de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid en daar niet kan worden ingezien waarom verzoeker zich van leugenachtige verklaringen zou moeten bedienen indien hij werkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming, wordt tevens afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Dit klemt des te meer daar in de bestreden beslissing reeds op terechte en pertinente wordt gemotiveerd dat verzoeker betreffende verschillende kernelementen van zijn profiel, met name zijn naam, zijn geboortedatum, zijn dorp van herkomst en zijn beroep, tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen en bijgevolg eveneens aan verzoekers algehele geloofwaardigheid:

“Vooreerst moet er gewezen worden op een aantal verschillen in uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u bij de DVZ u dat uw naam M.F.S. is en dat u geboren bent op 1 mei 1998 in Khanabad in Kunduz. In Griekenland, waar u Europa binnenkwam en eveneens een verzoek om internationale bescherming deed, verklaarde u echter F.R. te heten en te zijn geboren op 3 juli 1995. Geconfronteerd met deze verschillen, zegt u dat uw voornaam F. is en uw vader M.R. heet. U zag dat uw naam op uw taskara vermeld staat als M.F. en verkoos daarom uw naam op die manier aan te geven bij de DVZ. Wat uw geboortedatum betreft, zegt u dat u bewust een vroegere geboortedatum vermeld hebt in Griekenland om een langere vasthouding te vermijden. U kreeg immers te horen dat jongeren onder de 20 jaar daar langer opgesloten bleven (CGVS, p. 2-3). Wanneer er u nadien gevraagd wordt naar uw leeftijd en geboortjaar, dan zegt u dat u zich laten vertellen hebt dat 20 jaar oud bent en denkt te zijn geboren in het jaar 1387 (wat overeenkomt met het jaartal 2008-2009 van de Gregoriaanse kalender) (CGVS, p. 6-7). Dit is enigszins vreemd, want u bent niet ongeschoold en weet wel dat we momenteel het jaar 1397 zijn volgens de Afghaanse kalender. Er kan dan ook verwacht worden dat u uw leeftijd beter in de Afghaanse kalender zou kunnen plaatsen. Daarnaast is er nog een ander opvallend verschil tussen uw verklaringen op de DVZ en het CGVS. Op de DVZ verklaarde u te hebben gewoond in het dorp Tagabian, terwijl u op het CGVS verklaart uw hele leven te hebben gewoond in Mullah Gulam (Verklaring DVZ, punt 10). Hierop gewezen stelt u dat er bij de DVZ veel dingen genoteerd werden die u niet gezegd hebt. U legt vervolgens uit dat het dorp Tagabian vlakbij uw dorp ligt en een kanaal de twee dorpen van elkaar scheidt (CGVS, p. 7, 12-13). Nochtans merkte u bij het begin van het onderhoud op het CGVS geen fouten op in de verklaringen opgetekend door de DVZ en wenste u evenmin correcties aan te brengen. U gaf in uw verklaringen aan met uw advocaat te hebben besproken (CGVS, p. 4). Nog een ander verschil betreft uw beroep. Bij de DVZ werd de categorie landbouwer/herder aangekruist, terwijl u op het CGVS stelt dat u kleermaker was. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u op de DVZ verklaarde dat u thuis kleren maakte, dat uw vader landeigenaar was die op de velden werkte en dat u hem af en toe eten bracht, is onvoldoende (Verklaring DVZ, punt 6; CGVS, p. 10). Het houdt immers geen steek dat de DVZ de beroepsactiviteiten van uw vader zou aankruisen in uw dossier wanneer u verklaarde kleermaker te zijn en evenmin stelde uw vader te helpen

op de velden. Uit dit alles kan hoe dan ook worden opgemaakt dat uw verklaringen over uw identiteit en profiel grondig verschillen, wat afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij in Griekenland niet werd bijgestaan door een tolk. Er kan echter redelijkerwijze worden verwacht (i) dat verzoeker hiervan reeds melding zou hebben gemaakt wanneer hij met het opgeven van een andere naam in Griekenland werd geconfronteerd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij echter verklaarde dat zijn voornaam F. is, dat zijn vader M.R. heet en dat hij ervoor koos om op de Dienst Vreemdelingenzaken de naam vermeld op zijn taskara op te geven, en (ii) dat verzoeker ook zonder de bijstand van een tolk in Griekenland zijn eigen naam kan opgeven. Dat hieromtrent geen verdere vragen werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud doet geen afbreuk aan het pertinent karakter van de vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot verzoekers naam. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij in Griekenland geen andere keuze had dan zich onder voor te doen dan hij in werkelijkheid is teneinde een lange detentie te vermijden, komt hij niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer, temeer daar in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gemotiveerd dat verzoeker er niet in slaagt zijn geboortedatum op correcte wijze te situeren aan de hand van de Afghaanse kalender. Bovendien doet zijn bewering in onderhavig verzoekschrift dat hij gedurende meer dan drie jaren voorafgaand aan zijn komst naar Europa in Iran en Turkije heeft verbleven, vermoeden dat verzoeker zich in België jonger heeft voorgedaan dan hij in werkelijkheid is, aangezien hij op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan (ten laatste in april 2015) volgens zijn in België opgegeven geboortedatum (1 mei 1998) nog geen zeventien jaar oud zou zijn geweest, waar hij rekening houdend met zijn in Griekenland opgegeven geboortedatum (3 juli 1995) bijna twintig jaar oud zou zijn geweest op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan ten laatste in april 2015. Wat betreft zijn dorp van herkomst, komt verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen, namelijk dat het dorp Tagabian naast het dorp Mullah Gulam is gelegen en dat beide dorpen door een kanaal van elkaar worden gescheiden. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen coherente verklaringen aflegt over het dorp waarvan hij stelt afkomstig te zijn, *quod non*. Bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker wel degelijk dat hij geen opmerkingen had over zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Waar hij in zijn verzoekschrift opwerpt dat hij nooit in het bezit is gesteld van een kopie van zijn volledige interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij enkel de "vragenlijst CGVS" heeft ontvangen (verzoekschrift, stuk 2), dient erop gewezen dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker reeds tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken eventuele fouten in de weergave van zijn verklaringen zou opmerken, aangezien deze hem in het Pashtou werden voorgelezen (administratief dossier, stuk 18). Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt dat hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een raadsman en dat zijn op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen hem bijgevolg niet kunnen worden tegengeworpen, dient erop gewezen dat het verzoeker vrij staat om zelf zijn verdediging te organiseren doch dat er geen enkele rechtsregel is die de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe zou verplichten om voor verzoeker een raadsman te voorzien tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Als dusdanig kan wel degelijk rekening worden gehouden met verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen. Waar in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij landbouwer/herder was terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij kleermaker was, beperkt verzoeker zich tot een loutere *post factum*-bewering stellende dat de tolk zijn eigen draai heeft gegeven aan de verklaring van verzoeker dat hij met zijn moeder werkte en dat hij ook naar de velden ging om zijn vader eten te brengen en dit "*omdat hij de zonen in Afghanistan meestal het beroep van vader uitoefenen*". Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Aldus blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

Tevens dient opgemerkt dat verzoekers bewering dat hij gedurende meer dan drie jaar in Iran en Turkije heeft verbleven voorafgaand aan zijn komst naar Europa, voor zover hieraan, gelet op het laattijdig vermelden van dit verblijf, enig geloof kan worden gehecht, op zich geen afbreuk doet aan de motieven in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat aan verzoekers herkomst uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers beweerde

verblijf gedurende meer dan drie jaar in Iran en Turkije vormt immers geen verschoning voor zijn gebrekkige kennis inzake zijn beweerd regio van herkomst, integendeel (zie *infra*).

2.3.2.5. Vervolgens stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terecht en pertinente wijze motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz, gelet op (i) verzoekers niet-doorleefde verklaringen over de etnische samenstelling van zijn beweerd regio van herkomst; (ii) het feit dat verzoekers geografische kennis betreffende zijn beweerd regio van herkomst op meerdere punten onaannemelijke lacunes vertoont; (iii) verzoekers gebrekkige kennis van de landbouw in zijn beweerd regio van herkomst; (iv) de vaststelling dat verzoeker niet weet dat er in de school waar hij beweerd naartoe te gaan, een nieuw schoolgebouw werd opgetrokken; en (v) verzoekers gebrekkige kennis over de veiligheidssituatie in zijn beweerd regio van herkomst.

Wat betreft de etnische samenstelling van zijn beweerd regio van herkomst, voert verzoeker aan als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verweerster neemt verder verzoeker kwalijk omdat hij niet verteld heeft in welke dorpen welke bepaalde etnische groepen beter vertegenwoordigd zijn.

Verweerster heeft deze vraag nooit zo aan verzoeker gesteld. Aan verzoeker werd gevraagd tot welke bepaalde groepen de mensen uit zijn dorp behoren.

Dit is een verschil met de vraag: in welke dorpen welke bepaalde etnische groepen beter vertegenwoordigd zijn.

Verweerster is zelf vaak met haar vraagstelling en ze neemt ten onrechte verzoeker kwalijk.”

De Raad stelt vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk werd gevraagd of verzoeker kan aangeven of bepaalde etnische groepen beter zijn vertegenwoordigd in een bepaald gebied van het district of de provincie, waarop verzoeker antwoordde dat de verschillende etnische groepen al jarenlang samenleven in zowel zijn dorp als in andere dorpen en dat er bij de Pashtoenen ook Dari-sprekenden zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16). Terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de bevolking in het district Khanabad op dorpsniveau veelal etnisch homogeen is en dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine slechts uitzonderlijk voorkomen. Indien verzoeker werkelijk afkomstig is uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij hiervan spontaan melding zou maken indien hem wordt gevraagd naar de etnische samenstelling van de bevolking in zijn beweerd regio van herkomst, *quod non*.

Wat betreft verzoekers geografische kennis inzake zijn beweerd regio van herkomst, voert verzoeker als volgt aan in zijn verzoekschrift:

“Verweerster neemt verder verzoeker kwalijk omwille van zijn geografische kennis van zijn regio.

Verzoeker meent dat gezien de veiligheidssituatie (onder andere homoseksualiteit) en gezien zijn jonge leeftijd het niet redelijk is om van hem een compleet antwoord te verwachten.”

De Raad wijst erop dat ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Bovendien is hoger reeds komen vast te staan dat verzoeker allerminst een geloofwaardig zicht biedt op zijn werkelijke leeftijd.

Verder kan niet worden ingezien op welke wijze het beweerdelijk veel voorkomen van homoseksualiteit een invloed zou hebben op de veiligheidssituatie in verzoekers beweerd regio van herkomst, net zo min als kan worden ingezien op welke wijze het voorkomen van homoseksualiteit en/of de veiligheidssituatie op zich verzoeker zouden verhinderen om kennis op te doen over de geografie van zijn onmiddellijke leefomgeving.

Voor het overige voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor vermelde motieven uit de bestreden beslissing. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

Wat betreft verzoekers gebrekkige kennis over de veiligheidssituatie in zijn beweerd regio van herkomst, dient bovendien vastgesteld dat, rekening houdend met de bewering in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker gedurende meer dan drie jaren in Iran en Turkije zou hebben verbleven,

verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen informatie verschaft over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden na zijn in zijn verzoekschrift voorgehouden vertrek uit Afghanistan (ten laatste in april 2015), zoals onder meer betreffende de tweede val van Kunduz (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Als zodanig vormt dit een bijkomende indicatie van het ingestudeerd karakter van verzoekers kennis betreffende zijn beweerde regio van herkomst, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze herkomst.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Mullah Gulam in het district Khanabad van de provincie Kunduz, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.7. De door verzoeker voorgelegde kopie van zijn taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vermag aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk te doen. Hoger kwam reeds vast te staan dat aan verzoekers verklaringen betreffende zijn naam en zijn geboortedatum geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). Bovendien betreft het voorgelegde stuk slechts een kopie, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is. Dit klemt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. De door verzoeker voorgelegde envelop (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) toont slecht aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Afghanistan, hetgeen op zich geen ander licht werpt op de voorgaande vaststellingen. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken (stuk 2) kwamen hoger reeds aan bod (zie *supra*).

2.3.2.8. De door verzoeker verstuurd documenten die per aangetekend schrijven van 8 oktober 2019 na de sluiting der debatten aan de Raad werden overgemaakt worden om deze reden niet meer in overweging genomen.

2.3.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij

afkomstig is uit het district Khanabad in de provincie Kunduz, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER